

Chudobná vdova je nám učiteľkou viery

Učme sa od chudobnej vdovy z evanjelia vnútorne úprimnej viere, spočívajúcej v pokornej láske k Bohu a k bratom a sestrám. Príhovor pred modlitbou Anjel Pána, dňa 07. 11. 2021.

16.11.2021

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Scéna opísaná v evanjeliu dnešnej liturgie sa odohráva v jeruzalemskom Chráme. Ježiš sa

pozerá na to, čo sa deje na tomto najposvätnejšom mieste, a vidí, ako sa tam zákonníci radi prechádzajú, aby si ich všímali, zdravili ich prejavovali im úctu a aby mali čestné miesta. A Ježiš dodáva, že „vyjedajú domy vdov a naoko sa dlho modlia“ (Mk 12,40). Zároveň jeho oči zahliadnu inú scénu: chudobná vdova, práve jedna z tých, ktoré vykorisťujú mocní, hodí do chrámovej pokladnice „všetko, čo mala na živobytie“ (v. 44).

Evanjelium nám predkladá tento ostrý kontrast: bohatí, ktorí dávajú svoj prebytok, aby ich videli, a chudobná žena, ktorá bez okatosti ponúka všetko, čo má. Sú to dva symboly ľudských postojov.

Ježiš si všíma tieto dve scény. A práve toto sloveso – „všímať si“ - vystihuje jeho učenie: pred tými, ktorí žijú vieru dvojtvárne, ako tamtí zákonníci, sa musíme „mať na pozore“, aby sme sa im nepodobali;

kým vdovu si musíme „všímať“, aby sme si ju vzali za vzor. Zamyslime sa nad tým: Mať sa na pozore pred pokrytcami a všímať si chudobnú vdovu.

Predovšetkým sa varujme pred pokrytcami, to znamená, nezakladajme svoj život na kulte výzoru, vonkajškovosti, na prehnanej starostlivosti o vlastný obraz. A predovšetkým si dávajme pozor, aby sme vieru neohýbali podľa vlastných záujmov. Títo zákonníci pod Božím menom zakrývali svoju vlastnú márnivosť a, čo bolo ešte horšie, využívali náboženstvo na vlastné záležitosti, zneužívali svoju moc a vykorisťovali chudobných.

Aj tu vidíme ten veľmi škaredý postoj, ktorý pozorujeme aj dnes na mnohých miestach: „klerikalizmus“ - nadradovať sa nad úbohých, ťažiť z nich, palicovať ich, ale cítiť sa dokonalými. Toto je zlo klerikalizmu.

Je to varovanie pre všetky časy a pre všetkých, pre Cirkev a spoločnosť: nikdy nevyužívaj svoju funkciu na to, aby si utláčal iných, nikdy nezarábaj na koži najslabších! A budme ostražití, aby sme neupadli do márnivosti, aby sme sa neupli na vonkajší vzhľad, nestratili podstatu a nežili povrchne. Pýtajme sa sami seba, pomôže nám to: V tom, čo hovoríme a konáme, nám ide o ocenenie a uspokojenie, alebo chceme slúžiť Bohu a blížnym, najmä tým najslabším?

Dávajme si pozor na falošnosť srdca, na pokrytectvo, ktoré je nebezpečnou chorobou duše! Je to dvojtvárne myslenie, dvojtvárne posudzovanie, tak ako to vyjadruje slovo „hypo“, čiže „pod“: javiť sa jedným spôsobom a pod tým mať iné myslenie. Dvojtvárni, ľudia s dvojtvárnou dušou, dvojkoľajnosť duše.

A aby sme sa z tejto choroby vyliečili, Ježiš nás pozýva, aby sme sa pozreli na chudobnú vdovu. Pán odsudzuje vykorisťovanie tejto ženy, ktorá, aby mohla priniesť obeť, sa musí vrátiť domov zbavená aj toho mála, čo jej zostáva na živobytie. Aké dôležité je oslobodiť posvätno od väzby na peniaze!

Ježiš už na inom mieste povedal, že nemožno slúžiť dvom pánom. Buď slúžiš Bohu - a mysleli by sme si, že povie: „alebo diablovi“, avšak nie: „buď Bohu, alebo peniazom“. Ony sú pánom a Ježiš hovorí, že im nesmieme slúžiť.

Ježiš však zároveň chváli skutočnosť, že táto vdova hodila do pokladnice všetko, čo mala. Už jej nič nezostalo, ale v Bohu nachádza všetko. Nebojí sa, že stratí to málo, čo má, pretože dôveruje v Božiu hojnosť, ktorá znásobuje radosť tých, ktorí dávajú.

To nám tiež dáva pomyslieť na ďalšiu vdovu, tú od proroka Eliáša, ktorá sa chystala upiecť chlieb z poslednej múky, ktorú mala, a z posledného oleja. Eliáš jej povedal: „Daj mi niečo na jedenie“ - a ona dáva. A z múky už nikdy neubudne, zázrak. Pán vždy v štedrosti predčí ľudí, ide ďalej, je veľkodušnejší. Nuž, je to on, nie naša lakomosť.

A tak ju Ježiš navrhuje ako učiteľku viery: ju, túto pani, ktorá nechodí do chrámu len aby mala svedomie na mieste, nemodlí sa len aby ju videli, nevystatuje sa svojou vierou, ale dáva zo srdca, veľkodušne a nezištne. Jej mince majú krajší cveng než veľké obety bohatých, pretože vyjadrujú život zasvätený Bohu s úprimnosťou, vieru, ktorá nežije z vonkajškovosti, ale z bezvýhradnej dôvery. Učme sa od nej: viera bez vonkajších pozlátok, ale vnútorne úprimná; viera spočívajúca v pokornej láske k Bohu a k bratom a sestrám.

A teraz sa obráťme k Panne Márii,
ktorá s pokorným a priezračným
srdcom celý svoj život urobila darom
pre Boha a pre svoj ľud.

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/chudobna-vdova-je-nam-
ucitelkou-viery/](https://opusdei.org/sk-sk/article/chudobna-vdova-je-nam-ucitelkou-viery/) (14.03.2026)